

Τὸ πρὸς πλάσιν ἢ μᾶλλον πρὸς χύσιν τῶν οἰκοδομῶν φύρμα συντίθεται ἐκ 4. μερῶν ἄμμου, 1 μέρους ἀσβέστου καὶ 1 1/2 ὕδατος, καὶ πρὸς τοῦτο τὸ μίγμα συμμιγνύονται καὶ συντρίμματα κερραμιδίων ἢ ἄλλων λίθων, δι' ὧν ἀποτελεῖται μίγμα μεγαλητέρας σκληρότατος καὶ διαρκείας, παρὰ οἱ συνθεῖς λίθοι.

Πρὸς τούτοις τὰ οὕτω κατασκευασμένα οἰκοδομήματα εἶναι πολὺ εὐθηνότερα, καὶ τοῦτο ἐξάγεται καθότι οἰκοδόμημα τὸ ὁποῖον ἐὰν ὠκοδομεῖτο κατὰ τὸν συνήθη τρόπον, ἤθελεν ἀπαιτήσῃ δύο χιλιάδας τάλληρα, καὶ κατὰ τὸν ρηθέντα τρόπον θέλουσιν δαπανηθῆ μόνον 472 τάλληρα.

Περὶ τῆς στεγάσεως τῶν οἰκοδομῶν διὰ χάρτου.

Ἡ μέθοδος τοῦ νὰ στεγάζωνται οἰκοδομήματα μετὰ χάρτην εἰσῆχθη πρῶτον εἰς τὴν Σουηκίαν καὶ Νορβεργίαν καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἐφευρέσεως ταύτης γινομένης πρὸ 30 περίπου ἐτῶν, ἐμιμήθησαν ταύτην καὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης.

Τὰ οὕτω καλούμενα ἐκ χάρτου στεγάσματα σύγκεινται ἐκ τινος σειρᾶς σανιδίων ἐπὶ τῶν ὁποίων διὰ καρφίων ἐμπήγνυται χάρτης μετὰ ῥευστῆς πίσεως ἠλειμμένος. Τὸ τοιοῦτον σκέπασμα ἀνθίσταται ὡς ἀπεδείχθη διὰ τῆς πείρας εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἀνέμου καὶ τῆς βροχῆς καὶ δύναται νὰ παραβληθῆ ὡς πρὸς τὴν στερεότητά του μετὰ σιδηροῦ στεγάσματος, φθάνει μόνον νὰ ἀλείφθῃ ὁ χάρτης ἀρκούντως μετὰ πίσεως ἕως καρφωθῆ καὶ νὰ ξαναλοιφῆται τὸ μετὰ πίσεως ἄλοιμα κάθε δέκα ἢ τὸ πολὺ δεκαπέντε ἔτη.

Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα ἀπεδείχθη ὅτι τὸ στέγασμα τῶν οἰκιῶν διὰ πισσομένου χάρτου εἶναι δύο τρίτα ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ μετὰ κερραμιδίων. Πρὸς τούτοις εἶναι τὰ ἐκ χάρτου στεγάσματα τὰ ἐλαφρότερα, καὶ τούτου ἕνεκα ἀπαιτοῦσι μόνον ἐλαφρῶς κατασκευασθέντα στέγη ἐκ ξύλου.

Ἐὰν ἐκτὸς τούτου εἰς τὴν ῥευστὴν πίσσαν ἀναμιχθῆ λειοτριμμένη κερραμὶς (ἄργιλλος) δύναται νὰ ἀπομιμηθῆ τὸ χεῶμα τοῦ

διά χαλκοῦ, ἐὰν δὲ ἀναμιχθῆ πευκίνη αἰθάλη ἢ γραφίτις τὸ χρῶμα τῶν τοῦ σιδήρου πλατυσμάτων.

Τὸ ἄλειμμα τοῦ χάρτου μετὰ τῆς ρευστῆς πίστεως γίνεται συνήθως τὸ καλοκαίριον καὶ εἰς θερμὰς ἡμέρας πρὸς ταχείαν ξήρανσιν τοῦ ἠλειμμένου χάρτου· ἡ δὲ ρευστὴ πίσσα πρέπει νὰ ἦναι λείψυδρος, θερμὴ μὲν ὄχι ὅμως πολὺ ζεστὴ. Ὁ χάρτης ἐξαπλοῦται ἐπὶ τινος ὀμαλῆς τραπέζης καὶ οὕτως ἀλοίφεται ἐπανειλημμένως μετὰ τῆς ρευστῆς καὶ θερμῆς πίστεως, ἐπὶ τῶν δύο ἐπιφανειῶν μεχρισοῦ φανῆ ὁμοιομερῶς κατασκευασμένους ἀκολούθως ἐκτίθεται εἰς τὴν τοῦ ἡλίου ἐπιρροὴν διὰ νὰ ξηρανθῆ ἐντελῶς.

Τὰ οὕτω προετοιμασθέντα φύλλα τοῦ χάρτου καρφώνονται ἀκολούθως διὰ καρφίων ἐπὶ τῆς στέγης. Ὁ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν κατάλληλος χάρτης κατασκευάζεται εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐκ παλαιῶν καὶ πρὸς ἄλλας χρήσεις ἀχρήστων σχοινίων, καὶ ἐσχάτως ἐξ ἀχύρων.

Κυνήγιον τῆς Στρουθοκαμήλου.

Τὸ κυνήγιον τῆς Στρουθοκαμήλου γίνεται ἀπὸ τοὺς Βεδουίτους κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὠτοκίης των μὲ μεγίστην ἐπιτυχίαν ὡς ἐφεξῆς. Ἀφοῦ τὸ θῆλυ κρῦψη τὰ ὠὰ εἰς τὴν ἄμμον, κάθηται φυλάττον αὐτὰ εἰς ὀλίγον ἀπόστασιν μὲ προσηλωμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ μέρος ὅπου κεῖνται, μεχρισοῦ τὸ ἄρρην ἐπανελθὼν ἀπὸ τροφὴν ἀντικαταστήσῃ εἰς τὴν φυλακὴν ἐκυτὸ ἀντ' ἐκείνου. Ἀφοῦ λοιπὸν οἱ κυνηγοῦντας Βεδουῖνοι ἀνακαλύψουν τὰ ὠὰ, καταγίνονται εἰς τὸ νὰ κατασκευάσωσιν ὀχύρωμα πρὸς ἀπόκρυψιν τοῦ πυροβόλου, περιμένοντες μεχρισοῦ τὸ ἄρρην ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὸ θῆλυ τόσον, ὥστε νὰ μὴν ἀκούεται ὁ κρότος τοῦ πυροβόλου, καὶ τότε πυροβολεῖ κατὰ τοῦ φυλάττοντος· ἀφοῦ τὸ πυροβοληθὲν σκοποθῆ, τρέχει ὁ κυνηγὸς σφραγίζει τὰ διασκορπισθέντα αἴματα καὶ ἀνεγείρει τὸ σκοτομένον πτηνὸν εἰς τὴν συνήθη του θέσιν, περιμένων τὸ ἄλλον· μετὰ 2 περίπου ὥρας ἐπανερχεται τὸ ἄρρην, καὶ ἄνευ φόβου πλησιάζει· τοιοῦτοτρόπως ὁ κυνηγὸς ἀπέκτησεν ἐν ζεῦγος στρουθοκαμήλων.

Ε. ΛΑΝΔΕΡΕΡ.